

S A M K O M U L A G
fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs
og
BHM f.h. aðildarfélaga
um
R E G L U R
um lausráðningu starfsmanna
sem látið hafa af starfi skv. 13. gr. laga nr. 38/1954
um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins

Undirritað 31. janúar 1989
Reglur þessar gilda ekki um starfsmenn Reykjavíkurborgar

1. gr.

Ríkisstofnunum er heimilt að ráða til starfa þá menn sem látið hafa af starfi skv. 13. gr. laga nr. 38/1954 og óska eftir slíkri ráðningu í annað starf enda hafi stofnunin fjárveitingar eða samsvarandi greiðsluheimildir fyrir starfinu.

2. gr.

Starfsmaður sem óskar eftir slíkri ráðningu, skal leita skriflega eftir henni til forstöðumanns viðkomandi stofnunar eigi síðar en 3 mánuðum fyrir áætluð starfslok og skal tilmælum hans svarað eigi síðar en 1 mánuði fyrir sama tíma.

3. gr.

Ráðning skal vera til tiltekins tíma, mest þriggja ára, þar til viðkomandi starfsmaður nær sjötugsaldri og mest eins árs eftir það. Rennur ráðning þá sjálfkrafa út en heimilt er að endurnýja hana. Gagnkvæmur uppsagnarfrestur innan þess tíma skal vera 1 mánuður.

4. gr.

Ráðning skal, ef því er viðkomið, miðast við almenn störf á sama eða skyldu starfssviði og starfsmaður hafði áður gegnt. Ekki skal ráðið í stjórnunarstörf með þessum hætti og þeim sem slíka ráðningu fá, ekki falin forráð yfir fastráðnum starfsmönnum.

5. gr.

Greiða skal starfsmönnum tímakaup skv. þeim launaflokki sem því starfi, er þeir gegna eða sambærilegum störfum, er raðað í.

6. gr.

Starfsmenn eiga rétt til launa í veikindum í allt að 1 mánuð á hverju 12 mánaða tímabili. Laun í veikindum skal miða við meðaltal dagvinnulauna síðustu 3 mánuði fyrir veikindi.

7. gr.

Ákvæði kjarasamninga um slysatryggingu starfsmanna ríkisins vegna slysa í starfi, taka til starfsmanna sem ráðnir eru skv. reglum þessum.